Владајући демохришћани Ангеле Меркел саставили су стратегију интеграције засновану на поштовању немачке културе и вредности и знању немачког језика. Ко није спреман на то – сносиће санкције, поручила канцеларка.

Недавна изјава канцеларке Ангеле Меркел како је „мултикултуралност мртва“ наишла је на широку подршку на конгресу ЦДУ. У Декларацији о будућности Немачке констатује се да је неопходна политика интеграције заснована на немачким интересима и да би требало окончати „политику погрешно схваћене толерантности“. Предлог декларације прихваћен је без расправе.

Канцеларка је, иначе, подсетила да се у друштву морају поштовати правила игре: „Та правила су лако разумљива: ко жели овде да живи мора да научи немачки. Ко овде живи мора да поштује наше законе и вредности. Ко тако поступа добро је дошао. Ко то не чини мора да рачуна на санкције. То је тако једноставно.“

Влада је недавно одлучила да се не продужавају дозволе боравка и да се смањи социјална помоћ онима који одбијају да се интегришу у немачко друштво. На конгресу хришћанских демократа поново је, иначе, доминирала спорна концепција доминантне културе што су пре неколико година Зелени исмевали као „принудну германизацију“.

Не тражи се асимилација?

Како је за Дојче веле објаснила владина повереница за интеграцију Марија Бемер не говори се више о немачкој доминантној култури, него о доминантној култури у Немачкој. У сваком случају њени корени су јудео-хришћански. На питање да ли би једног дана била могућа доминантна немачка култура која би укључивала и исламске елементе Бемерова је одговорила:

„Подразумева се да свако може да живи у свакодневном животу у складу са оним што доноси са собом. Али, мора се имати у виду да за нека правила, позната као шарија,

нема места у нашој земљи. Пресудна је равноправност, а не патријалхалност и зато је питање како ће се ислам даље развијати у Европи и у Немачкој“.

Марија Бемер истовремено тврди да појам доминантне културе нема везе са притиском за асимилацију и каже: „Увек смо говорили да не желимо асимилацију у Немачкој и по томе се разликујемо од многих суседа, као и од земаља које остављају људима да живе заједно како им драго. Ни једно, ни друго не води жељеној кохезији у друштву. Ми смо се одлучили за други пут, пут интеграције.Интеграција значи учешће, значи оријентисати се на основу вредности и правила која су на снази у земљи и признавати их не само као нешто што је записано у уставу, него и живети у складу са њима“.

Идеје председника Кристијана Вулфа да је и ислам део Немачке нема у документима конгреса ЦДУ.

(Дојче веле)